

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบาดวิทยาของผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ด้วยสาเหตุแผลไหม้ ได้แก่ ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก กระแสไฟฟ้า สารเคมีหรือรังสีมากเกินไป จนทำให้ ผิวหนังหรือเนื้อเยื่อของร่างกายถูกทำลายจนเกิดบาดแผลไหม้ ช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 265 ราย ขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยแผลไหม้

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล
- 1.2 ข้อมูลระบาดวิทยาของการเกิดแผลไหม้ของผู้ป่วย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความสัมพันธ์ของการเกิดแผลไหม้กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.1. ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของแผลไหม้และระดับความรุนแรงของแผลไหม้
- 2.2. ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของแผลไหม้กับระยะวันนอนในโรงพยาบาล
- 2.3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรุนแรงของแผลไหม้กับระยะวันนอนในโรงพยาบาล
- 2.4. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรุนแรงของแผลไหม้กับการเสียชีวิต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยแผลไหม้

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 จำนวนผู้ป่วยแผลไหม้ทั้งหมด 265 ราย พบเพศชายมากที่สุด (ร้อยละ 62.6) อัตราส่วนชายต่อหญิง 1.67:1 อายุเฉลี่ย 28.7 ปี อายุ 15-50 ปี พบมากที่สุด (ร้อยละ 52.5) รองลงมาคือ อายุต่ำกว่า 5 ปี (ร้อยละ 27.2) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 39.6) อาชีพรับจ้างที่สามารถระบุได้ พบว่าประกอบอาชีพก่อสร้างมากที่สุด (ร้อยละ 7.5) สถานภาพสมรสมากที่สุด (ร้อยละ 68.5) ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ (ร้อยละ 45.7) รายได้เฉลี่ย 7,293

บาทต่อเดือน ค่าเบี้ยเบนมาตรฐานรายได้ 6,877 บาทต่อเดือน สิทธิการรักษาส่วนใหญ่เป็นประเภทประกันสุขภาพถ้วนหน้า(ร้อยละ 56.6) ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว (ร้อยละ 56.6) ไม่มีการรับย้าย (ร้อยละ 61.1) สำหรับผู้ป่วยที่มีการรับย้ายมาจากโรงพยาบาลเอกชน มากกว่าโรงพยาบาลของรัฐ (ร้อยละ 24.2) ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (n=265)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	166	62.6
หญิง	99	37.4
ชาย:หญิง 1.67:1		
อายุ		
อายุ(ปี)		
< 5	72	27.2
5-14	13	4.9
15-50	139	52.5
51-60	16	6.0
>60	25	9.4
Mean (SD)	28.7 (22.6)	
Median (Q1,Q3)	26.7 (3.7,45.6)	
สถานภาพสมรส		
โสด	43	24.2
คู่	122	68.5
หม้าย/หย่า/แยก	13	7.30

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
1.รับจ้าง	105	39.6
1.1 รับจ้างก่อสร้าง	20	7.5
1.2 รับจ้างช่างไฟฟ้า	8	3.0
1.3 รับจ้างช่างเครื่อง	14	5.2
1.4 รับจ้างทำป้ายโฆษณา	2	0.7
1.5 รับจ้างทำอาหาร	7	2.7
1.6 รับจ้างช่างเชื่อมโลหะ	4	1.5
1.7 รับจ้างเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กรดต่าง	2	0.7
1.8 รับจ้างอื่นๆไม่สามารถระบุได้	48	18.1
2.ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	15	5.7
3.ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	26	9.8
4.นักเรียน / นักศึกษา	13	4.9
5.ไม่ได้ประกอบอาชีพ	106	40.0
5.1 ไม่ประกอบอาชีพ	29	10.9
5.2 แรกเกิดถึง 5 ปี	77	29.1
รายได้ (บาท)*		
	n =180	
ไม่มีรายได้	36	20
< 3000	4	2.2
3001-5000	28	15.6
5001-7000	42	23.3
7001-10000	44	24.4
10001-30000	25	13.9
>30000	1	0.38
Mean (SD)	7,293.3(6,877.0)	
Median(Q1,Q3)	6,000(4,000.0,9,000.0)	

* เฉพาะผู้อายุ 15 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สิทธิการรักษา		
ประกันสุขภาพถ้วนหน้า	150	56.6
สวัสดิการข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	49	18.5
จ่ายเงินสด	39	14.7
ประกันสังคม	16	6.0
โรงพยาบาลสงเคราะห์	9	3.4
พ.ร.บ.	2	0.8
ประวัติโรคประจำตัว (มีมากกว่า 1 โรค)		
ไม่มีโรคประจำตัว	202	76.2
โรคเบาหวาน	33	12.5
โรคความดันโลหิตสูง	26	9.8
โรคทางเดินหายใจ	14	5.3
โรคหัวใจ	10	3.8
โรคพิษสุราเรื้อรัง	9	3.40
โรคทางสมอง	6	2.3
โรคตับ	6	2.3
โรคทางจิตประสาท	1	0.3
โรคไทรอยด์	4	1.5
โรคไต	2	0.8
โรคพิษสุราเรื้อรัง	9	3.4
โรคทางสมอง	6	2.2
โรคตับ	6	2.3
โรคทางจิตประสาท	1	0.3
โรคไทรอยด์	4	1.5
โรคไต	2	0.8

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
การรับย้ายผู้ป่วย		
ไม่มีการรับย้าย	162	61.1
รับย้ายผู้ป่วยจาก รพ.เอกชน	64	24.2
รับย้ายผู้ป่วยจากรพ.รัฐบาล	39	14.7

ส่วนที่ 2.1 ข้อมูลลักษณะการเกิดแผลไหม้

จากการศึกษาลักษณะแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 พบว่าแผลไหม้ที่พบมากที่สุดคือ แผลไหม้จากน้ำร้อนลวก (ร้อยละ 52.8) รองลงมาคือ แผลไหม้จากเปลวไฟ (ร้อยละ 33.1) ส่วนแผลไหม้จากรังสี ไม่พบในการศึกษาครั้งนี้ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละชนิดของแผลไหม้

ชนิดของแผลไหม้	จำนวน	ร้อยละ
Scald burns	140	52.8
Flame burns	85	33.1
Electrical burns	29	10.9
Chemical burns	8	3.0
Flash burns	3	1.1
รวม	265	100.0

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 ถึงปี พ.ศ.2550 ช่วงอายุและชนิดแผลไหม้ อายุต่ำกว่า 5 ปี เกิดแผลไหม้จากน้ำร้อนลวกมากที่สุด (ร้อยละ 91.7) อายุ 5-14 ปี พบแผลไหม้จากเปลวไฟมากที่สุด (ร้อยละ 61.5) รองลงมาคือ แผลไหม้จากกระแสไฟฟ้า (ร้อยละ 38.5) และอายุ 15-50 ปี พบแผลไหม้จากเปลวไฟมากที่สุด (ร้อยละ 41.0) รองลงมาคือ แผลไหม้จากน้ำร้อนลวก (ร้อยละ 37.4) อายุ 51-50 ปี พบว่าเกิดแผลไหม้จากน้ำร้อนลวก (ร้อยละ 43.8)

รองลงมาคือ แผลไหม้จากกระแสไฟฟ้า(ร้อยละ 31.3) และอายุมากกว่า 60 ปี เกิดแผลไหม้จากเปลวไฟมากที่สุด(ร้อยละ 56.0)

เพศและชนิดการเกิดแผลไหม้ จากการศึกษาพบว่าชนิดแผลไหม้เพศชายต่อเพศหญิง สาเหตุการเกิดแผลไหม้จากเปลวไฟเพศชายต่อเพศหญิง 2.3:1 และกระแสไฟฟ้า 8.7:1 แผลไหม้จากสารเคมี 1.6:1 ซึ่งพบว่าอัตราส่วนต่างกันมาก ในขณะที่แผลไหม้จากน้ำร้อนลวก พบว่ามีอัตราส่วนเพศชายต่อเพศหญิงไม่แตกต่างกันมากคือ 1.05:1 ดังตารางที่ 4.3-4.4

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยแผลไหม้จำแนกตามชนิดแผลไหม้ในแต่ละกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ (ปี)	ชนิดของแผลไหม้					รวม
	Flame burns	Scald burns	Electrical burns	Chemical burns	Flash burns	
< 5	2 (2.8)	66 (91.7)	3 (4.2)	1 (1.4)	-	72 (100)
5-14	8 (61.5)	5 (38.5)	-	-	-	13 (100)
15-50	57 (41.0)	52 (37.4)	20 (14.4)	7 (5.0)	3 (2.2)	139 (100)
51-60	4 (4.7)	7 (5.0)	5 (17.2)	-	-	16 (100)
>60	14 (56.0)	10 (40.0)	1 (4.0)	-	-	25 (100)
รวม	85 (32.1)	140 (52.3)	29 (10.9)	8 (3.0)	3 (1.1)	265 (100)

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละชนิดแผลไหม้จำแนกตามเพศ

เพศ	Flame	Scald	Electrical	Chemical	Flash	รวม
	burns	burns	burns	burns	burns	
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
ชาย	60(70.6)	72(51.4)	26(89.7)	5(62.5)	3(100)	166(62.6)
หญิง	25(29.4)	68(48.6)	3(10.3)	3(37.5)	-	99(37.4)
รวม	85(100)	140(100)	29(100)	8(100)	3(100)	265(100)

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 พบว่าสถานที่เกิดแผลไหม้มากที่สุดคือ ที่บ้าน (ร้อยละ 64.5) รองลงมาคือ ที่ทำงาน (ร้อยละ 15.8) ส่วนใหญ่จังหวัดที่เกิดแผลไหม้เกิดในกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 87.5) ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของสถานที่เกิดแผลไหม้

สถานที่เกิดแผลไหม้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้าน	171	64.5
ที่ทำงาน	42	15.8
ร้านอาหาร	18	6.8
ถนน	16	6.0
ที่พักคนงาน	7	2.6
ไม่สามารถระบุได้	11	4.2

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 ข้อมูลสถานที่เกิดแผลไหม้กับชนิดของแผลไหม้ จากตารางที่ 4.6 พบว่า

บ้าน พบสาเหตุแผลไหม้จากน้ำร้อนลวกมากที่สุด (ร้อยละ 61.4)

ที่ทำงาน พบสาเหตุแผลไหม้จากเปลวไฟมากที่สุด (ร้อยละ 45.2)

ตารางที่ 4.6 จำนวนของผู้ป่วยแผลไหม้จำแนกตามชนิดแผลไหม้กับสถานที่เกิดแผลไหม้

ชนิดแผล ไหม้	สถานที่เกิดแผลไหม้						รวม จำนวน
	บ้าน	ที่ทำงาน	ร้านอาหาร	ถนน	ที่พัก คนงาน	ไม่ สามารถ ระบุได้	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
Scald burns	105	4	11	7	6	7	140
Flame burns	53	19	6	4	1	2	85
Electrical burns	9	15	—	2	—	3	29
Chemical burns	4	4	—	—	—	—	8
Flash burns	—	—	—	3	—	—	3
รวม	171	42	17	16	7	12	265

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 จำแนกกิจกรรมที่เป็นสาเหตุการเกิดแผลไหม้พบว่า ขณะประกอบอาหารพบมากที่สุด (ร้อยละ 40.3) รองลงมาคือ จากการเล่นของเด็กและจากการเลี้ยงดูของผู้ปกครอง เด็กตั้งแต่วัยแรกเกิดถึงวัยเรียน (ร้อยละ 40.3) และพบว่าไม่ระบุกิจกรรมขณะเกิดแผลไหม้ (ร้อยละ 39.3) ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยแผลไหม้ จำแนกตามกิจกรรมที่เป็นสาเหตุการเกิดแผลไหม้
(n=161)

กิจกรรมที่เป็นสาเหตุการเกิดแผลไหม้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประกอบอาหาร	72	44.7
การเล่นของเด็ก และจากการเลี้ยงดู	65	40.3
ชอมอุปกรณ์ไฟฟ้า	8	4.9
รับประทานอาหาร	6	3.7
ต้มน้ำอาบ	5	3.1
โดนทำร้ายร่างกาย	3	1.8
ทำร้ายตัวเอง	2	1.2
รวม	161	100

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546 ถึงปี พ.ศ.2550 พบว่า สาเหตุการเกิดแผลไหม้จากน้ำร้อนพบมากที่สุด (ร้อยละ 44.2) รองลงมาคือ วัตถุเชื้อเพลิงหรือ วัตถุไวไฟ (ร้อยละ 12.1) ส่วนใหญ่ไม่มีอุบัติเหตุร่วม (ร้อยละ 97.4) พบการสูดสำลักเขม่าควันไฟ (ร้อยละ 37.0) ไม่มีการทำหัตถการของแผลไหม้ในห้องผ่าตัด (ร้อยละ 68.5) การทำหัตถการ ผ่าตัดเนื้อตายมากที่สุด (ร้อยละ 44.9) รองลงมาคือ การทำปลูกหนัง (ร้อยละ 19.6)

ตำแหน่งการเกิดแผลไหม้ที่พบมากที่สุดคือ ตำแหน่งขา (ร้อยละ 67.5) รองลงมาคือ แขน (ร้อยละ 52.1) ดังตารางที่ 4.8-4.12

ตารางที่ 4.8 จำนวนร้อยละของผู้ป่วยแผลไหม้จำแนกตามสิ่งทำให้เกิดแผลไหม้

ข้อมูลเกี่ยวกับแผลไหม้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาเหตุที่ทำให้เกิดแผลไหม้		
น้ำร้อน	117	44.2
น้ำมันเชื้อเพลิง / วัตถุไวไฟ	32	12.1
แก๊สหุงต้ม	27	10.2
น้ำมันทอดอาหาร	21	7.9
ไฟฟ้าแรงสูง	16	6.0
หม้อแปลงไฟฟ้า	12	4.5
อุปกรณ์ไฟฟ้า	10	3.8
กรด / ด่าง	8	3.0
ไฟแช็ค ฐูป เทียน	4	1.5
ท่อไอเสีย	2	0.8
ไม่ทราบสาเหตุ	16	6.0
รวม	265	100.0

ตารางที่ 4.9 จำนวนร้อยละของการเกิดอุบัติเหตุร่วม

การเกิดอุบัติเหตุร่วม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีอุบัติเหตุร่วม	258	97.4
มีอุบัติเหตุร่วม	7	2.6
รวม	265	100.0

ตารางที่ 4.10 จำนวนร้อยละของการสูดสูดสำลักเขม่าควัน

การสูดสูดสำลักเขม่าควัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีการเกิดสูดสูดสำลักเขม่าควัน	167	63.0
การสูดสูดสำลักควัน	98	37.0
รวม	265	100.0

ตารางที่ 4.11 จำนวนร้อยละของผู้ป่วยแผลไหม้จำแนกตามการทำหัตถการ

การทำหัตถการของแผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีการทำหัตถการ	146	68.5
มีการทำหัตถการ*	119	44.9
การทำ ผ่าตัดเนื้อตาย	119	44.9
การปลูกหนัง	52	19.6

* ผู้ป่วย 1 ราย อาจมีการทำหัตถการมากกว่า 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของตำแหน่งการเกิดแผลไหม้

ตำแหน่งการเกิดแผลไหม้*	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ขา	179	67.5
แขน	138	52.1
ลำตัวด้านหน้า	128	48.3
ศีรษะ	99	37.3
ลำตัวด้านหลัง	71	26.8
คอ	41	15.5
ก้นกบ	36	13.6
อวัยวะเพศ	39	14.7

* ผู้ป่วย 1 ราย อาจเกิดแผลไหม้มากกว่า 1 ตำแหน่ง

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้ น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 ผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาสูงสุดปี พ.ศ.2549 (ร้อยละ 24.9) รองลงมาคือ ปี พ.ศ.2548 (ร้อยละ 22.6) ปี พ.ศ.2547 มีผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษา น้อยที่สุด (ร้อยละ 14.3) ช่วงเวลาที่เกิดแผลไหม้มากที่สุดคือ ช่วงเวลา 12.01-18.00 น. จำนวน 75 ราย (ร้อยละ 28.3) รองลงมาคือ ช่วงเวลา 06.01-12.00 น. จำนวน 58 ราย (ร้อยละ 21.9) ช่วงเวลาที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลมากที่สุดคือ ช่วงเวลา 12.01-18.00 น. จำนวน 123 ราย (ร้อยละ 46.4) รองลงมาคือ ช่วงเวลา 06.01-12.00 น. จำนวน 57 ราย (ร้อยละ 21.5) ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยแผลไหม้จำแนกตามการเข้ารับการรักษา

ข้อมูลการเข้ารับการรักษา	จำนวน	ร้อยละ
ปีที่เกิดแผลไหม้		
2546	46	17.4
2547	38	14.3
2548	60	22.6
2549	66	24.9
2550	55	20.8
ช่วงเวลาการเกิดแผลไหม้		
00.01-06.00 น.	22	8.3
06.01-12.00 น.	58	21.9
12.01 -18.00 น.	75	28.3
18.01- 24.00 น.	50	18.9
ไม่ได้ระบุเวลา	60	22.6
ช่วงเวลาการเข้ารับการรักษา		
00.01 - 06.00 น.	34	12.8
06.01 - 12.00 น.	57	21.5
12.01 - 18.00 น.	123	46.4
18.01 - 24.00 น.	51	19.2

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 พบว่า เดือนที่เกิดแผลไหม้มากที่สุดคือ เดือนกันยายนจำนวน 32 ราย รองลงมาคือ เดือนมกราคม กุมภาพันธ์ เมษายน จำนวน 26 ราย เท่ากันทั้ง 3 เดือน แผลไหม้จากเปลวไฟพบมากที่สุดคือ เดือนกุมภาพันธ์ 13 รองลงมาคือ เดือนกันยายน 12 ราย แผลไหม้จากน้ำร้อนลวกพบ เดือนมกราคม มากที่สุด จำนวน 16 ราย รองลงมาคือ เดือนกันยายน 15 ราย แผลไหม้จากกระแสไฟฟ้า พบมากที่สุด เดือนมิถุนายนและกันยายน 5 ราย เท่ากันทั้ง 2 เดือน แผลไหม้จากสารเคมี พบน้อยที่สุดตลอดทั้งปี ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยแผลไหม้จำแนกเดือนที่เกิดไหม้และชนิดแผลไหม้

เดือน	Flame	Scald	Electrical	Chemical	Flash	รวม
	burns	burns	burns	burns	burns	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
มกราคม	6	16	2	-	2	26
กุมภาพันธ์	13	9	2	2	-	26
มีนาคม	6	14	1	-	-	21
เมษายน	10	13	3	-	-	26
พฤษภาคม	7	7	-	2	-	16
มิถุนายน	2	9	5	-	-	16
กรกฎาคม	7	13	3	1	-	24
สิงหาคม	3	12	1	1	-	17
กันยายน	12	15	5	-	-	32
ตุลาคม	6	10	2	1	1	20
พฤศจิกายน	5	9	2	-	-	16
ธันวาคม	8	13	3	1	-	25
รวม	85	140	29	8	3	265

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 ลักษณะของเชื้อที่พบจากการเพาะเชื้อโดย swab culture แผลไหม้ จากการเพาะเชื้อครั้งที่ 1 หลังเข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก จากที่รับย้ายเข้ารับการรักษาจากโรงพยาบาลอื่น และรับเข้ารับการรักษาโดยตรง ที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก มีการเพาะเชื้อทั้งหมด จำนวน 182 ราย (ร้อยละ 68.7) จากผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาทั้งหมด 265 ราย และพบเชื้อจากแผลไหม้ 162 ราย และมี 20 ราย ไม่พบเชื้อจากแผลไหม้ จำนวนวันเฉลี่ยจากการเพาะเชื้อแผลไหม้ครั้งที่ 1 เฉลี่ย 3 วัน ผลการศึกษาพบว่า จำนวนชนิดของเชื้อที่ได้จากการเพาะเชื้อแผลไหม้ในผู้ป่วย 1 คน มีจำนวนเชื้อเฉลี่ย 2 ชนิด โดยเชื้อที่พบจากการศึกษา ผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 พบว่าเป็นเชื้อ Gram negative มากที่สุด (ร้อยละ 52.0) รองลงมาพบเป็นเชื้อ Gram positive (ร้อยละ 46.5) และพบเชื้อ *Candida spp* น้อยที่สุด ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของเชื้อที่ได้จากการเพาะเชื้อจากแผลไหม้ครั้งที่ 1

เชื้อที่พบในผู้ป่วยแผลไหม้	จำนวน (ที่ขึ้นเชื้อ)	ร้อยละ
Gram positive	231	46.5
Gram negative	258	52.0
<i>Candida spp.</i>	7	1.4
รวม	496	100.0

* ผู้ป่วยแต่ละรายอาจตรวจพบเชื้อมากกว่า 1 ชนิด

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ของที่เข้ารับการรักษาที่ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้ น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 ผู้ป่วยที่ไม่รับย้ายพบเชื้อ Gram positive มากที่สุด (ร้อยละ 54.1) รองลงมาคือ เชื้อ Gram negative (ร้อยละ 46.4) สำหรับผู้ป่วยรับย้าย พบเชื้อ Gram negative มากที่สุด (ร้อยละ 56.0) รองลงคือ เชื้อ Gram positive (ร้อยละ 41.9) ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละเชื้อที่ได้จากการเพาะเชื้อในผู้ป่วยที่ไม่รับย้าย และผู้ป่วยที่รับย้าย

เชื้อที่พบในผู้ป่วยแผลไหม้	ไม่รับย้าย		รับย้าย	
	จำนวน (ที่ขึ้นเชื้อ)	ร้อยละ	จำนวน (ที่ขึ้นเชื้อ)	ร้อยละ
Gram positive	106	54.1	125	41.9
Gram negative	91	46.4	167	56.0
<i>Candida spp.</i>	1	0.5	6	2.0
รวม	198	100.0	298	100.0

* ผู้ป่วยแต่ละรายอาจตรวจพบเชื้อมากกว่า 1 ชนิด

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้ น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 ลักษณะของเชื้อที่พบจากการเพาะเชื้อโดย swab culture แผลไหม้ จากการเพาะเชื้อครั้งที่ 1 ในผู้ป่วยที่รับย้ายจากโรงพยาบาลอื่น และรับเข้ารับการรักษาโดยตรงที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้

น้ำร้อนลวก ที่มีการเพาะเชื้อทั้งหมดจำนวน 182 ราย (ร้อยละ 68.7) จากผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษา ทั้งหมด 265 ราย เชื้อที่พบมากที่สุด จากการเพาะเชื้อแผลไหม้ครั้งที่ 1 คือ เชื้อ *Methicillin susceptible Staphylococcus aureus* มากที่สุด (ร้อยละ 22.2) รองลงมาคือ เชื้อ *Enterococcus spp* (ร้อยละ 12.3) และ *Staphylococcus epidermidis* (ร้อยละ 11.7) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4. 17 จำนวนและร้อยละของเชื้อที่ได้จากการเพาะเชื้อครั้งที่ 1

เชื้อที่พบในผู้ป่วยแผลไหม้	จำนวน(ที่ขึ้นเชื้อ)	ร้อยละ
<i>Methicillin susceptible Staphylococcus aureus</i>	110	22.2
<i>Methicillin resistant Staphylococcus aureus</i>	13	2.6
<i>Enterococcus spp.</i>	61	12.3
<i>Staphylococcus epidermidis</i>	58	11.7
<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	55	11.1
<i>Escherichia coli</i>	49	9.9
<i>Klebsiella pneumoniae</i>	36	7.3
<i>Acinetobacter baumannii</i>	36	7.3
<i>Enterobacter cloacae</i>	28	5.6
<i>Burkholderia spp.</i>	14	2.8
<i>Streptococcus spp.</i>	19	3.8
<i>Aeromonas spp.</i>	5	1.0
<i>Proteus spp.</i>	5	1.0
<i>Candida spp.</i>	7	1.4
รวม	496	100

* ผู้ป่วยแต่ละรายอาจตรวจพบเชื้อมากกว่า 1 ชนิด

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้ที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2546 ถึง ปี พ.ศ.2550 ลักษณะของเชื้อที่พบในผู้ป่วยแผลไหม้จากการเพาะเชื้อจาก swab culture แผลไหม้ จากการเพาะเชื้อแผลไหม้ครั้งที่ 1 ของผู้ป่วยที่ไม่มีการรับย้ายพบเชื้อ *Methicillin susceptible Staphylococcus aureus* มากที่สุด (ร้อยละ 22.8) รองลงมาได้แก่ เชื้อ *Staphylococcus epidermidis* (ร้อยละ 12.6) และ เชื้อ *Enterococcus spp* (ร้อยละ 11.6) ผู้ป่วยที่รับย้ายพบเชื้อ *Methicillin susceptible*

Staphylococcus aureus มากที่สุด(ร้อยละ18.5) รองลงมาได้แก่ เชื้อ *Pseudomonas aeruginosa* (ร้อยละ 13.8) และเชื้อ *Enterococcus spp.*(ร้อยละ 12.8) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.18 ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของเชื้อที่ได้จากการเพาะเชื้อครั้งที่ 1

เชื้อที่พบในผู้ป่วยแผลไหม้	ไม่รับย้าย		รับย้าย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
Methicillin susceptible <i>Staphylococcus aureus</i>	55	22.8	55	18.5
Methicillin resistant <i>Staphylococcus aureus</i>	4	2.0	9	3.0
<i>Staphylococcus epidermidis</i>	25	12.6	33	11.1
<i>Enterococcus spp</i>	23	11.6	38	12.8
<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	14	7.1	41	13.8
<i>Escherichia coli</i>	19	9.6	30	10.1
<i>Acinetobacter baumannii</i>	10	5.1	26	8.7
<i>Klebsiella pneumoniae</i>	15	7.6	21	7.0
<i>Enterobacter cloacae</i>	16	8.1	12	4.0
<i>Streptococcus spp</i>	8	4.0	11	3.7
<i>Burkholderia spp.</i>	5	2.5	9	3.0
<i>Aeromonas spp</i>	2	1.0	3	1.0
<i>Proteus spp</i>	1	0.5	4	1.3
<i>Candida species</i>	1	0.5	6	2.0
รวม	198	100	298	100

* ผู้ป่วยแต่ละรายอาจตรวจพบเชื้อมากกว่า 1 ชนิด

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 ผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษามากที่สุดปี พ.ศ 2549 จำนวน 66 ราย รองลงมาคือ ปี พ.ศ 2548 จำนวน 60 ราย ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษพบว่า ไม่ได้มีแนวโน้มที่สูงขึ้นทุกปี และระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Major burns พบมากที่สุด คือ ปี พ.ศ. 2546 และ ปี พ.ศ.2550 จำนวน 15 ราย ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns พบมากที่สุด คือ ปี พ.ศ 2549 จำนวน 36 ราย รองลงมาคือ ปี พ.ศ 2548 จำนวน 36 รายและพบว่า

ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Minor burns พบมากที่สุดในปี พ.ศ 2548 จำนวน 18 ราย รองลงมาคือ ปี พ.ศ 2549 จำนวน 16 ราย ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยแผลไหม้ จำแนกตามปีที่เข้ารับการรักษากับระดับความรุนแรงของการเกิดแผลไหม้

ปีที่เกิดแผลไหม้	ระดับความรุนแรงของการเกิดแผลไหม้			รวม
	Minor burns	Moderate burns	Major burns	
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
2546	8(17.4)	23(50.0)	15(32.6)	46(100)
2547	8(21.1)	17(44.7)	12(34.2)	38(100)
2548	18(30.0)	29(22.1)	13(21.7)	60(100)
2549	16(24.2)	36(54.5)	14(21.2)	66(100)
2550	14(25.5)	26(47.3)	15(21.3)	55(100)
รวม	64(24.2)	131(49.4)	70(26.4)	265(100)

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาน้ำร้อนลวกที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 พบว่าแผลไหม้จากเปลวไฟเกิดแผลไหม้ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Major burns มากที่สุด(ร้อยละ 47.1) รองลงมาคือ ระดับความรุนแรง Moderate burns(ร้อยละ 31.8) แผลไหม้จากน้ำร้อนลวกพบว่าส่วนใหญ่เกิดแผลไหม้ระดับความรุนแรง Moderate burns มากที่สุด(ร้อยละ 59.3) รองลงมาคือ ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Minor burns(ร้อยละ 29.3) แผลไหม้จากกระแสไฟฟ้าพบว่าส่วนใหญ่เกิดแผลไหม้ระดับความรุนแรง Moderate burns(ร้อยละ 48.3) รองลงมาคือ ระดับความรุนแรงแผลไหม้ระดับ Major burns (ร้อยละ 14.3) แผลไหม้จากสารเคมีพบว่าเกิดแผลไหม้ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns และระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Major burns เท่ากัน(ร้อยละ 50) และแผลไหม้จากการสัมผัสวัตถุร้อน พบว่ามีระดับความรุนแรงแผลไหม้ระดับ Moderate burns ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยแผลไหม้จำแนกชนิดของแผลไหม้และระดับความรุนแรงของการเกิดแผลไหม้

ชนิดของแผลไหม้	ระดับความรุนแรงของการเกิดแผลไหม้			
	Minor burn	Moderate burns	Major burn	รวม
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
Flame burns	18(21.2)	27(31.8)	40(47.1)	85(100)
Scald burns	41(29.3)	83(59.3)	16(11.4)	140(100)
Electrical burns	5(17.2)	14(48.3)	10(14.3)	29(100)
Chemical burns	-	4(50)	4(50)	8(100)
Flash burns	-	3(100)	-	3(100)
รวม	64(24.2)	131(49.4)	70(26.4)	265(100)

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 อัตราการเสียชีวิตรวม (ร้อยละ 6.4) และอัตราการเสียชีวิตกับชนิดแผลไหม้พบว่า แผลไหม้จากเปลวไฟ มีอัตราการเสียชีวิต (ร้อยละ14.1) แผลไหม้จากน้ำร้อนลวก มีอัตราการเสียชีวิต (ร้อยละ 2.1) แผลไหม้จากกระแสไฟฟ้ามีอัตราการเสียชีวิต (ร้อยละ 6.9) ดังตารางที่ 4.21-4.22

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของการเสียชีวิตของผู้ป่วยแผลไหม้

สถานชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เสียชีวิต	17	6.4
รอดชีวิต	248	93.6
รวม	265	100.0

95%CI ของอัตราการเสียชีวิต: 3.8-10.1

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละจากอัตราการเสียชีวิตกับชนิดของแผลไหม้

ชนิดของแผลไหม้	การเสียชีวิต	การรอดชีวิต	รวม
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
Flame burns	12(14.1)	73(85.9)	85(100.0)
Scald burns	3(2.1)	137(97.9)	140(100.0)
Electrical burns	2 (6.9)	27(93.1)	29(100.0)
Chemical burns	-	8(3.2)	8(100.0)
Flash burns	-	3(1.2)	3 (100.0)
รวม	17(6.4)	248(93.6)	265(100)

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 พบว่าอัตราการเสียชีวิตระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Major burns (ร้อยละ 17.1) ความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns มีอัตราการเสียชีวิต (ร้อยละ 3.1) ความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Minor burns มีอัตราการเสียชีวิต (ร้อยละ 1.6) ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 การเสียชีวิตของผู้ป่วยแผลไหม้กับระดับความรุนแรงของแผลไหม้ของผู้ป่วย

ระดับความรุนแรงของ แผลไหม้	การเสียชีวิต	การรอดชีวิต	รวม
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
Minor burns	1(1.6)	63(98.4)	64(100)
Moderate burns	4(3.1)	127(96.9)	131(100)
Major burns	12(17.1)	58(82.9)	70(100)
รวม	17(6.4)	248(93.6)	265(100.0)

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 สาเหตุการเสียชีวิตของผู้ป่วยแผลไหม้มากที่สุด จากสาเหตุภาวะ Sepsis (ร้อยละ 76.4) รองลงมาคือ ภาวะ Acute renal failure (ร้อยละ 11.8) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของสาเหตุการเสียชีวิต

สาเหตุการเสียชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
Sepsis	13	76.4
Acute renal failure	2	11.8
Cardiovascular failure	1	5.9
ไม่ระบุสาเหตุการเสียชีวิต	1	5.9
รวม	17	100.0

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ในช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550 สาเหตุการเสียชีวิตจากภาวะ Sepsis ค่ามัธยฐาน ระยะเวลาวันนอนในโรงพยาบาล 15.0 วัน ระยะเวลาวันนอนในโรงพยาบาลต่ำสุด 7 วัน ระยะเวลาวันนอนในโรงพยาบาลสูงสุด 59 วัน รองลงมาสาเหตุคือ สาเหตุจากภาวะ Acute renal failure ค่ามัธยฐาน ระยะเวลาวันนอน ใน

โรงพยาบาล 8.5 วัน ระยะเวลานอนในโรงพยาบาลต่ำสุด 1 วัน ระยะเวลานอนในโรงพยาบาลสูงสุด 16 วัน ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 สาเหตุการเสียชีวิตกับระยะเวลาในโรงพยาบาล

สาเหตุการเสียชีวิต	ระยะเวลาในโรงพยาบาล					
	N	Median	Q1	Q3	Min	Max
Sepsis	13(76.5)	15.0	10.5	34	7	59
Acute renal failure	2(11.8)	8.5	1	16	1	16
Cardiovascular failure	1(5.9)	6	6	6	6	6
ไม่ระบุสาเหตุการเสียชีวิต	1(5.9)	2	2	2	2	2
รวม	17(100)	15.0	9	39.5	1	59

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ Major burns ค่ามัธยฐาน ระยะเวลานอนในโรงพยาบาล 49.0 วัน รองลงมาคือ ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns ค่ามัธยฐานระยะเวลาในโรงพยาบาล 19.0 วัน ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Minor burns ค่ามัธยฐานระยะเวลาในโรงพยาบาล 9.0 วัน ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ระดับความรุนแรงของแผลไหม้กับระยะเวลาในโรงพยาบาลของผู้ป่วยแผลไหม้

ความรุนแรงของแผลไหม้	ระยะเวลาในโรงพยาบาล					
	n	Median	Q1	Q3	Min	Max
Minor burns	64(24.2)	9.0	5	14	1	25
Moderate burns	131(49.4)	19.0	10	29	1	76
Major burns	70(26.4)	49.0	23	80	1	279
รวม	265(100)	17.0	9	39.5	1	279

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ชนิดของแผลไหม้กับระยะวันนอนในโรงพยาบาลของผู้ป่วย แผลไหม้พบว่า ค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาลแผลไหม้จากสารเคมี มีค่าสูงที่สุด 52.5 วัน รองลงมาคือ ค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาลแผลไหม้จากแผลไหม้กระแสไฟฟ้า 24.0 วัน แผลไหม้จากเปลวไฟมีค่าระยะวันนอนในโรงพยาบาลสูงที่สุดคือ 279 วัน รองลงมาคือ แผลไหม้จาก น้ำร้อนลวก 194 วัน ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ระยะวันนอนในโรงพยาบาลของผู้ป่วยแผลไหม้จำแนกตามชนิดของแผลไหม้

ชนิดของแผลไหม้	ระยะวันนอนในโรงพยาบาล					
	n	Median	Q1	Q3	Min	Max
Flame burns	85	20.0	11.5	49.5	1	279
Scald burns	140	14.5	8.0	27.5	1	194
Electrical burns	29	24.0	15.5	50.0	2	119
Chemical burns	8	52.5	22.0	81.2	22	101
Flash burns	3	21.0	19.0	24.0	19	24
รวม	265	17.0	9.0	39.5	1	279

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 ระยะวันนอนในโรงพยาบาลสูงที่สุดคือ 279 วัน พบว่าอยู่ในระดับ ความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Major burns และเกิดจากเปลวไฟ ระยะวันนอนในโรงพยาบาล น้อยที่สุด คือ 1 วัน ค่าเฉลี่ยระยะวันนอนในโรงพยาบาล 29.8 วัน ช่วงระยะวันนอนในโรงพยาบาลมากกว่า 30 วัน พบมากที่สุด(ร้อยละ 30.5) รองลงมาคือ ช่วงระยะวันนอนในโรงพยาบาล 1-10 วัน(ร้อยละ 29.8) ดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยแผลไหม้จำแนกตามระยะวันนอนในโรงพยาบาล

จำนวนวันนอนโรงพยาบาล	จำนวน	ร้อยละ
1-10 วัน	79	29.8
11-20 วัน	70	26.4
21-30 วัน	35	13.2
>31วัน	81	30.5
Mean (SD)	28.9(33.9)	
Range	1-279	
Median (Q1, Q3)	17(9.0, 39.5)	

ส่วนที่ 2.2 ข้อมูลความสัมพันธ์ของการเกิดแผลไหม้กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 ชนิดของแผลไหม้กับระดับความรุนแรงของแผลไหม้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) โดยแผลไหม้จากเปลวไฟมีระดับความรุนแรงระดับ Major burns สูงที่สุด(ร้อยละ 47.0) รองลงมาคือ ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns(ร้อยละ 31.8) แผลไหม้จากน้ำร้อนลวกมี ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns สูงที่สุด(ร้อยละ 59.3) รองลงมา คือ ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Minor burns (ร้อยละ 29.3) แผลไหม้จากกระแสไฟฟ้า มีระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns สูงที่สุด (ร้อยละ 48.3) รองลงมาคือ ระดับความรุนแรงแผลไหม้ระดับ Major burns(ร้อยละ 34.5) ส่วนแผลไหม้จากสารเคมี พบว่ามีระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Major burns และความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns เท่ากัน(ร้อยละ 50.0) และแผลไหม้จากการสัมผัสวัตถุร้อน พบว่ามี ระดับความรุนแรงแผลไหม้ระดับ Moderate burns(ร้อยละ 100) ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของแผลไหม้กับระดับความรุนแรงของแผลไหม้

ชนิดของแผลไหม้	ระดับความรุนแรงของแผลไหม้			
	Minor burns n=64	Moderate burns n=131	Major burns n=70	รวม N=265
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน
Flame burns	18(21.2)	27(31.8)	40(47.0)	85(100)
Scald burns	41(29.3)	83(59.3)	16(11.4)	140(100)
Electrical burns	5(17.2)	14(48.3)	10(34.5)	29(100)
Chemical burns	-	4(50.0)	4(50.0)	8(100)
Flash burns	-	3(100.0)	-	3(100)
รวม	64(24.2)	131(49.4)	70(26.4)	265(100)

Chi-square test p-value < 0.001

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์และวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 ชนิดของแผลไหม้กับระยะวันนอนในโรงพยาบาลของแผลไหม้ พบว่ามีค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < 0.001) โดยแผลไหม้ชนิดสารเคมี ค่ามัธยฐานระยะวันนอนในโรงพยาบาลสูงสุด 52.5 วัน รองลงมา คือ ค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาลแผลไหม้จากกระแสไฟฟ้า 24.0 วัน ค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาลแผลไหม้จากการสัมผัสวัตถุร้อน 21 วัน ค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาลแผลไหม้จากเปลวไฟ 20.0 วัน ค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาลแผลไหม้จากน้ำร้อนลวก 14.5 วัน ระยะวันนอนในโรงพยาบาลสูงที่สุด คือ แผลไหม้จากเปลวไฟ 279 วัน รองลงมาคือ แผลไหม้จาก น้ำร้อนลวก 194 วัน ดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของแผลไหม้กับระยะวันนอนในโรงพยาบาล

ชนิดของแผลไหม้	ระยะวันนอนในโรงพยาบาล (วัน)					
	n	Median	Q1	Q3	Min	Max
Flame burns	85	20.0	11.5	49.5	1	279
Scald burns	140	14.5	8.0	27.5	1	194
Electrical burns	29	24.0	15.5	50.0	2	119
Chemical burns	8	52.5	22.0	81.2	22	101
Flash burns	3	21.0	19.0	24.0	19	24
รวม	265	17.0	9.0	39.5	1	279

Kruskal Wallis test, p-value < 0.001

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่ หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 ความสัมพันธ์ระดับความรุนแรงของแผลไหม้กับระยะวันนอนในโรงพยาบาลของผู้ป่วยแผลไหม้ พบว่าระดับความรุนแรงของแผลไหม้ที่ต่างกัน จะมีค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาลที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < 0.001) โดยระดับความรุนแรงแผลไหม้ที่ต่างกันจะมีระยะวันนอนในโรงพยาบาลที่ต่างกัน โดยระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Major burns มีค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาลสูงสุด 49.0 วัน รองลงมาคือ ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns มีค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาล 19 วัน และระดับรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Minor burns มีค่ามัธยฐานของระยะวันนอนในโรงพยาบาล 9.0วัน ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ Major burns มีระยะวันนอนในโรงพยาบาลสูงที่สุดคือ 279 วัน รองลงมาคือ ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns คือ 76 วัน ดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรุนแรงของแผลไหม้กับระยะวันนอน

ความรุนแรงของแผล ไหม้	ระยะวันนอนในโรงพยาบาล					
	n	median	Q1	Q3	Min	Max
Minor burns	64(24.2)	9.0	5.0	14.0	1	25
Moderate burns	131(49.4)	19.0	10.0	29.0	1	76
Major burns	70(26.4)	49.0	23.5	80.0	1	279
รวม	265(100)	17.00	9.0	39.5	1	279

Kruskal Wallis test p-value < 0.001

จากการศึกษาผู้ป่วยแผลไหม้เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ช่วงระยะเวลาที่ศึกษา ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2550 ระดับความรุนแรงของแผลไหม้กับการเสียชีวิต มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < 0.001) โดยพบว่าระดับความรุนแรง Major burns มีอัตราการ เสียชีวิต(ร้อยละ17.1) สูงกว่าระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns และระดับความ รุนแรงของแผลไหม้ระดับ Minor burns โดย ระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Moderate burns มีอัตราการเสียชีวิต(ร้อยละ 3.1) และระดับความรุนแรงของแผลไหม้ระดับ Minor burns มีอัตราการเสียชีวิต (ร้อยละ1.6) อัตราการเสียชีวิตโดยรวมร้อยละ 6.4 ดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4. 32 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรุนแรงของแผลไหม้กับการเสียชีวิต

ระดับความรุนแรงของแผล ไหม้	การเสียชีวิต	การรอดชีวิต	รวม
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)
Minor burns	1(1.6)	63(98.4)	64(100)
Moderate burns	4(3.1)	127(96.9)	131(100)
Major burns	12(17.1)	58(82.9)	70(100)
รวม	17(6.4)	248(93.6)	265(100)

อัตราการเสียชีวิตโดยรวม = 6.4

Chi-square for trend p-value < 0.001, $X^2 = 13.968$, df = 1